D O L A P T A K İ
S E S

RAYMOND FEDERMAN

nod

Raymond Federman, Dolaptaki ses

Yapıtın özgün ismi:
The Voice in the Closet (1979)

İngilizceden çeviren: Anita Sezgener

©nod
© Erica Federman

© Anita Sezgener

nod 22, şubat 2018

Kapak tasarımı: Uygar Asan

Grafik uygulama: Serkan Varlı

ISBN: 978-605-83085-5-8

Basıldığı yer: Cemil Ozalit Fotokopi Ltd. Şti.
Erenköy Mah. Ömerpaşa Sk. No: 26/1
Göztepe / İSTANBUL
Tel: 0216 358 88 04
Matbaa Sertifika No: 23710

nod
sahibi ve sorumlusu uygar asan olan
bir 'yeşil karınca video düş laboratuvarı'
etkinliğidir

raymond federman

dolaptaki ses

İngilizceden çeviren: Anita Sezgener

NOD

işte yeniden selectricstud marka daktilo beni tuşlarıyla bütün tuşlarıyla konuşturuyor bir sürü foutaise [*saçmalık*] sam yukarıdaki dolabında söyleniyor ama bu sefer çok ciddi olacak bundan böyle masturbasyon yok üçüncü katta ağaçlara gizlenip öyle hayır ağaçlar kesilmişti bir kere seni yalancı artık kış geldi bundan böyle erteleme yok sahte başlangıçlar da bir kaya parçası uçtu pencere camından içeri sesler ve her şey onu göz ucuyla gördüm bundan böyle sokaktaki dilsiz çocuğu oynamak yok en fourire [*eğlence olsun diye*] sayfalara bakıp da kıs kıs gülmek hayatımla maskaralık etmek yok bu bir işaret neredeyse yüzüne çarpıyordu ödünü kopardı çünkü yukarı katı açmak için beni beklediğinden belki de kendi sesimden uzaklaşmanın bir sinyali olduğundan sonunda bir başlangıç onca sapaktan sonra uçlarda dolaşan sonu gelmez göstermelik mazaretler daha çok giriyorlar sözcüklerime şimdi konuşabilen Ben ben diyorum diğer taraftan iç rollerden kurtarılmış bir gerçek hikâye saklı tutulmuş daha fazla ertelemeden üçüncü kattaki dolaba beni tıkıştırdılar bizden bahsediyorum bir kutunun içine beni döverek yara bere içinde bıraktılar bakış açısı meselesi küçük oğlumun paçalı donumda nasıl büyümeye başladığı yani benden bahsediyorum şşşş yine yaz vakti çocuğu saklamalıyız şşşş gözyaşları içinde fısıldayan anne hep kaybettiği için yıkın avluda

bir kuş onun aklını uçuruyor alto sesiyle cırlayarak aşığına hey onu duyabiliyor musun şimdi sarı tüy tırnak bana gönderdi onu parmakizleriyle hayatımı benden aşırarak sokaktan geçen delikanlılar gözlerine kum fırlattılar bu aşağı katta başlıyor askerler isimlerimizi sesleniyor onunkini de federman tümüyle yanlış kaçmasına izin vermeyin hayır bu sefer olmaz çocuğu onun parmaklarından kurtarmalıyız sesime geçirdiği daktilosunun başında ona dönelim duydum ilk yankıyı tiyoller ne salakça ne bekliyordu ki tüysüzleştir şunu diyor onca yıldan sonra kafasını duvarlara çarparak eski hikâyeleri şakırdayarak ah ne işe yarar ki onu izle sözlüğünde tüysüze bak toy gençlik onu çarpmış gibi federman tüysüz küçük oğlan çocuğu kahretsin dolabımızda onca sahte isimden sonra başıma kakılan hakikati geçiştirerek yazdı o tüm kapılar açıldı bir metafor olarak çıplaklığıma bakmak için açıldı ben varsayıyorum çarpık bir gülüş yine hatalı kendini yazıyor içeride bir köşede eski gazeteleri koydukları hezeyanlı tipografi fobik vuruşlar ölümcül bununla birlikte yalnızca zaman zaman onun daktilo üzerindeki parmakları beni kaçışlar kitabı yapıyor tuzakları konuşmak kaçmaları sabır meselesi kararlılık ister kabul et ister etme yüzyıllık kasvetli iş pencere camındaki su borusundan aşağıya bunun ilgisi var

anlatmanın anlamsızlığıyla deneylerken aşkı seksi kendini arayışı aristocu bir yolla ya da amerika onlar gerçek insanlar mı diye söyleneni bir kenara bırakırsak hiçbir şey yok sessizlik sam yine bu dolabın içinde boşuna söylenmiyor bilinebilseydi birileri bilirdi benim hayatım bir dolabın içinde başladı geçmişe bakıldığında sembolik bir yeniden doğum çünkü beni hikâyelerine sızlanmalarına ufalanmış sayfalarda bir yükselen bir alçalan o radikal kahkahasına sokuşturup duruyor korkusuzca çılgın bozuk noktalama işaretleriyle bir kişinin perspektifini bakışını benliğini değiştirme problemi içeriden kapasitesine bakarak özgür iradesine federman senin adınla uğraşmayı başardı antropolojizmlerin her türlüsünün ötesinde pozitif bir çocuk antromorfizmi kıkırdayan bir ailenin üzgün evladı olmaktan ziyade beni bir dolaba sıkıştırdılar çıplak tenler ve tozlu şapkalar arasına annem babam askerler küçük bir oğlan çocuğunun ellerini kestiler eski karısının masalı onu hayatına geri yolladı şimdi beni sesinden kes daha önce olduğum şey olayım ben makine başka ne olayım anne baba hemen hızlıca merdivenlerden ama botlar aynı eski bir sorun çok denemiş tabii ya çok denemiştir benliğin yapılan bir şey olduğunu düşünerek yeniden yapmış bozmuş geriye dönük bir şimdide yakalanmış tutuklanmış görevine geri getirilmiş geçmişe dönüp ne kadar naif bakılırsa bakılsın hayatımın yeniden başlamadığını kabul ediyorum yine de annemin kapı kapanırken sessizce ağladığını varsayıyorum

kendi şeklimi sadece geçmişten görmeye başlıyorum uzaklığın tersinden bugüne bakarak biri geleceğe bakarak muhtemelen gerçek beni bile yaratabilir seni federman yaratabilirim avanaklığınla hayatımla iki kere kumar oynadığın için ya da sözlü hezeyanlarındaki hiçliğinle kimsenin projene müdahale etmesine izin verme benim kelimelerimle olan yolculuğu iptal et gerçek hikâyeye gir yeniden babam da tüberküloz yüzünden öksürüyordu onu da dolaba kilitlediler üçüncü katta bekleyen küçük çocuğunun eli boş kaldı beni bir taslağa geçiriyor askerlerin yaptığı şakaya bak şşşş ve çarpılan tüm kapılara bot seslerine merdivenlerdeki ki oradan başlaması gerekirdi ama öyle olmadı onun yerine sakince bizi özgürlük heykeliyle dürttü kızın omzunun üzerinden çok sembolikti geçmişle ilgili attığı yalanları karşısında sinirden titredim göz ucuyla görüyordum her şeyi hatta protesto etmeye bile çalıştım o sırada dışarıdan içeri girdi sonra canavarların arasında gülümsedi ve yazar bir sabah bir kuş kafamın içine uçtu diye ah benim aymazlığım göğsümdeki sarı yıldıza ne demeli federman gerçeği söylemek gerekirse eski yıpranık giysileri çıplak tenleri tozlu şapkaları ve gazetelerin ardındaki çalıntı şeker küplerini koydukları yere bir sfenks gibi nasıl tırmandım onun lanet olsun deyişine bayılarak

ah felaket habercisi peki neredeydin her şey başladığında bana dans etmemi söylediğinde neredeydin bağırışlarıma kapandığında kapı soruyorum sana neredeydin sana en ihtiyaç duyduğumda karanlıkta silinmeme izin verdin onun nereye gideceğimi söyleyen sözleriyle dağılırken kaç kere ama kaç kere o yaşlı sesini başıma yıkarken dolambaçları ara sözleri ah işte bu iyiydi yalanlar yalanlar iptaller şimdi söylemeliyim ki ağırdan alıyorum derinden uyarıyorum onu tasarımımda milyonlarca kelimeyi yutarak aynı şeyi tekrarlamaktan yorulmuş onun yinelemelerini kavrama konusunda iyi değilim gerçekte olan şu hayatımı iptal etmenin yolları gereksiz bir biçimde kendinden başka hiçbir şey olmayan her boşlukta onun ellerindeyim hızla cesaretimi kırıyor zaman geçirmenin çılgın bir kahkaha olduğunu söyleyerek iki kutuluk bir boşlukta sahte isimleri üzerime atmaya çalışınca sağda birikiyorlar sonra başlangıcımızı çarpıtarak ama şu an bir hayvan gibi gazetelerin üzerine eğiliyorum duvarlara tutunarak cüssemi ayakta tutuyorum o sırada o daktilosuna bakıyor sayfada kendi içinde boşluklar bırakıyor gerçekdışılığın ifadesi olarak kelimeleri sıyırarak tasarımlar benim konuşabilmem için fırıl fırıl dönüyor ve ben onun taslağına bir kukla olmak üzere düşüyorum

benim o olduğuma inanarak ya da tam tersi dilsiz doğarak karanlıkta bekliyorum şimdi aşağıdaki merdivenlerde bohçalarıyla inleyip duruyorlar sarı yıldızları fırına atılacak botları ile babamı annemi kızkardeşlerimi de kendi final çözümlerine hem ona en çok ihtiyacım olduğu zamanda trenlere binişimin son görüntüsü ışığı gölgelemeyecek şekilde tekrar yapılmalı ve beni boris diye çağırıyor eşikte durduğumda boris benim ilk sahte ismim ama o sabırsızlıkla siliyor onu da ve beni anonim yapıyor isimsiz kendin seç diye mırıldanıyor bir isim sonsuz seçenek arasından protesto etmeye çalışıyorum bize boş alanlar veriyor onun yerine kendini bir dağılmanın 'yazar eli kalem tutandır'ın içine gizleyerek gerçek ismi olan namredef'i tersine çeviriyor satırlar arasında köşelerde tüy adam işaretlerini bırakıyor uğraşının uçuruma doğru yuvarlandığını sezerek iptal ediyor gerçek hikâyeyi abartılarla onu çok önce izlemiştim canavarlar arasında nasıl imajlar oluşturduğunu kaç sahte başlangıç yarattığını benim için ve eğer kapı açılmış olsaydı akşamüstüne doğru dünya toza dönüp gıcırdayacaktı bağırsaklarda yanık yaralar ölü taklidi yaparak merdivenlerden aşağıya doğru sahneyi tekrar canlandırdım belki bunca zaman içinde uyumuştum ve bir kuş uçtu kafamın içinden yüzünü geçerek pencereden korkuttu onu

kendimle yüzleşerek onun gözlerine kum fırlattım sırtından dürttüm onu bir sopayla hezeyanlar içindeyken yaralı bir hayvan gibi iç çekiyordu gazetelerin üzerinde eğilip korkudan kakamı yaptım utandım o çoğalan sesiyle bağırmaya devam ediyordu beni susturmak için bacaklarıma işemeyeyim diye çükümü tutuyordum sakarca tasarımını kurmaya devam ediyor daireler çiziyor arsız sayfasında bir aşağı bir yukarı üçüncü kattaki iki dolap birbirinden ayrılıyor zaman içinde doğmak üzere doğru bağlantıyı kurma arayışıyla yani her türlü anlamın bağlantısını ama bu açıdan bakıldığında temel bir fenomen hiç bitmeyecek olan bir başlangıcın saçma dışkısına indirgenebilir karanlıkta gazeteyi bir poşete sardım kuşlar için ve istemeden kokladım ellerimi ya da yılları dağıtmak için sonrasında ama o bunu görmezden geldi sahte imajlara takıktı çünkü ben çatıdaki çalıntı şeker parçalarını yalamaya çalışırken cam kapının dışına dayalı merdivenle çıkıp ay bulutların arkasında kayboluyor merak beni merdivenlerden indiriyor ama 12. basamakta yuvarlanıp düştüm tüm kapılar açılıp bön bön benim çıplaklığıma baktılar canavarların arasında hâlâ yaşama umutları vardı babamın annemin kızkardeşlerimin ve çoktan geceye düşmüştü trenler ben gökyüzünün altına koşarken sarı yıldız göğsüme saplandı ve tüm o bomboş gözler başka yöne döndü ona anlattım açıklamaya çalıştım nasıl

başlamış olabileceğini yukarıda beni yakaladılar ve bir kutuya tıktılar ve sürüklediler yüzlerce kere zeminin üzerinde metaforik bir aşağılamayla askerler birbirlerini ellerinde taşlarla kovalarken ve yakarken tüm yıldızları bir fırında benim sağ kalmam kabullenemeyeceği bir hata onu başka bir zapt biçimine başlamaya zorladı kendini bir odaya kilitliyormuş gibi yapıp sağ kalışımın hikâyesini kahkalarla anlatmak ama hikâye buna direniyor ve yer değiştirerek ezberinden konuşuyordu bense eşikte kalakalıyordum kızın omzundaki özgürlük heykeline bakakalarak küçük dilimi yutacak oluyordum onun iddia ettiği doğru başlangıcı seçme sorunuyla sonra beni metroya sürüklüyor kadının bacakları arasındaki amerikan üçgenine suçlulukla bakmam için sonra beni merdivene yönlendirip benim yerime mastürbasyon yapıyor bana bir kadının elinin yokluğuna aldanma deneyimi yaşatmak yerine ben de on iki yaşımda öldüğüme inanıyorum beni eski bir dolapta bıraktıklarında üçüncü katta eski gazetelere ondan korkmayı karalarken çıplak bedenler bilinmez hazlar peşindeler bu sadece biçimsiz bir ikame hafızanın masum olduğunu düşünmek özgün deneyimi aldatarak hep gerçeği söylemek veya

bir rüyayla ilk jesti ikame etmek bir el duvarlara uzanıyor yerini düzgün bulabilmek için o gerçek hikâyeyi boşuna var etmeyi beceremeyince yanlış yere oturdum onun bir başlangıca çalışma zorunluluğuyla ben bir boşluğa düşmüş oldum bulunduğum yer ne kadar üzüntü verse de burada hafızanın bir kaynağı vardı önce ve böylece geçici bir düzenle açıyordu kendini uzamsal bir yer değiştirmeydi sözcüklerden yapılmış onun intihalci biçiminin karmaşıklığında ben ölüydüm öyle düşünüp beni atlıyordu ve bana ölümün içinde bir doğum verilmişti açık kapının ötesinde benim durumum buydu ayaklar netti varoluşun rahminden çıkan arkadan başım çıkıp düşecekti gazeteye aç kollarını bağırtı sesleri duvarların ardından ben bağıramıyorum ama anlatıcı benim hikâyemi yüksek sesle anlatıyor yeniden ve sağım bu umut verici bir durum bu tuhaf gebelikte başlıyorum yeniden diyorum ben ilk defa o odasında el kol hareketleri yaparken kendi deliliğiyle sarmalanmış bir kere daha başararak bu toplaşma içinde tek başına olarak benim hayatımın kopyasını çıkarıyordu ben bu yerdeki ilk sesi hatırladığımda kendim için bir köken uydurmalıyım dedim onun saçmalıklarında parçalanmadan önce uçurumun kenarında rüzgâra yaslanarak kirli torbayı çatıya yerleştirdim dışkım hâlâ sıcak uzakta ise çıplak bedenler şimdiden

geçmiş zamanların gölgeleri haline geliyorlar eski rüyalara geri dönüyorum berbat halimin kırılganlığında yapay muğlaklıklarda iz sürüyorum geriye doğru istemeden tepkisel kokluyorum ellerimi dolabın dışının beni hükümsüz kılmasının kesinliğini onaylamak için aşırılığımın hipotezini şart koşuyor onun gevezelikleri onun bu kalitesiz tasarımı ben annemin yokluğunu teyit ederken gecenin içinde sessizce ağlayan babam aşağıda kan öksürüp dururken onların gözlerine kum fırlatıyorlar sırtlarına vurup tekmeliyorlar yok etmek için onları onun hesapları evet açıklamaları evet tüm hikâye benim bütün ailemi listeden siliyor antrparantez topografik sembollere dönüşüyorlar bir yandan ben kendimin sağ kalışına katlanırken durdurulamaz bir başlangıçtan kestirilemez bir sona doğru evet daktilosunun bütün tuşları boşalıyor benim gerçek hayatımı yarı çıplak kendini kurtarmaya çalışan küçük bir çocuğun sözlü provasına indirgeyerek bir başka paradoksu formüle etmeye devam ederken bir suçluluğu masum bir hazla değiştiğime tanık oldum buna parlak zeka deyin benim bu berbat halime kendi sahte düzen mefhumlarını empoze ediyor gerçeğin inandırıcılığı koridor boyunca parmak ucunda sesleri dinliyor şimdi

sesler kapıların ardında inildemekte kendini olumsuzlamayı reddederek kendini yaratıyor bir anlatıcının hem alıcısı hem anlatıcısı olarak avucumdaki yaratığı yaratıyor yukarıya kaldırdığım torbanın kokusu bir kahkahayla dağılıyor ben durumum hakkında hem gerçeği hem gerçek olmayanı söylerken bölünüyorum aynı anda semantik bir sahtekârlıkla onun ağzından çıkan ifadeler ve ithamlarla ile kuşatılıyorum çünkü karanlıkta takip edilmem mümkün değil yine dolabın dışına doğmak için öne doğru atılıyorum onun hayallerinin muhatabı olmayı başaramayarak odasındaki ki orada her şey çoğaltarak ve tekrarla oluyor objenin yerini değiştirerek uyumlu ile uyumsuzu aynı seviyeye getiren sahte metaforları kavrıyor oysa benim paradoksumda bir yarılma var şimdiki benle aramda sesini yitirmiş dolaşıyor geçici manzaralarda ve sanal benlik olan federman hezeyanının dışkı torbalarında bir sağ kalan icat ediyor sözlü dezartikülasyonlarda çözünürken yapmam gerekenleri yapamıyorum itiraf et onun kurguları benim geçmişimle uyuşmuyor artık ben utancından kızaran sfenks doğum bilmecesinden kurtulurken o benim için oyun arkadaşı yaratıyor o kaotik ilerleyişinde yetersizlikleri adına gerçeğe felaket habercisi demek için onları ah ah diye çağırıyor acıtsa da dürüst olalım bu biraz da

kayda değer bir zaman şimdi o en son benim kaçışımı taklit ederken ne konuştuğunun farkına vardığımı söylemeye cesaret edebilsem onun benim korkumla dalga geçmesi beni ipleri bağlı bir kukla-çocuğa çeviriyor beni özgür ve kendi halimde bırakması gerekirken gri gökyüzünün altında koşup şimdimi geleceğimi aramak için sonra gözlerime işlevsiz bir yansıtma oturtuyor ve kimse kanmıyor onun bu uyanık yaklaşımına annemin yüzünü unutturan onun kederli kara gözleri beni babamın umutlarını yaşatmaya zorluyor olası bir gelecek hayat için uzak bir yerdeki sesinde incecik saklı yine yok olmak üzere ki beni yapanın sözcükler olduğunu düşünüyor sözcüklerinin sonunda sağ tarafımda toplaşmış varlığıma çelme takacağını düşünüyor eğer beni kurtaramazsa bunun benim hatam olduğunu düşünmesi ne kadar da akıllıca rollerin bu merak uyandıran tersine çevrilmesine direniyorum başımın üzerinde yalanlarının hışırdırması beni hikâyesiz kılıyor dolabın duvarındaki bir çatlaktan bir ağaç çizdiğini görüyorum ve çitin üzerinde bir kuş korkmuş bir alaycı kuş bir yaprağa benzeyen o kuşu öylesine sevdim ki yazar bozuntum gökyüzüne dalıp gözleri karardığında kapıyı açtım ve onunkini yüreğim sarı tüyler içinde onun karaladığı kelimeleri sildim tekrarlayan durumumun taklidini

sam'in paldır küldür kargaşa objesi düzgün bir ismi olmayan ve tersinden yazılan kendi tasarımlarının esiri bu aleni çelişkisine karşı duruşuyla birlikte yüzleşmemiz sıcağı sıcağına ama benim varlığımın ilk şahidi olmak için yerime geçtiğinde çuvallıyor geliştiremiyor hikâyesini yalnızca üçüncü katta gerçekte ne olmuş olabileceğini tekrar kurgulamakla yetiniyor bir yaz vakti kapı üzerime kapatıldığında ağaçlara kaçmalar avludaki bot sesleri aşağıdan gelen iniltiler bu deneyimim sahte versiyonlarıyla yeniden anlatılıyor düzmece bir bugün-geçmiş düzleminde kayda geçilmiş benim ses yitimi durumuma ucundan bile yaklaşamayan ve benim dolaşacağım günleri bekleyen hatalı bir hafızanın depoladığını göstererek nasıl ilerleyebilirim ben bu gelişigüzel çarpıtmalarla bugün gelecekteki kaçak ile beslense bile bu kaçağın kendinin gerçek kimliği olduğunu varsayması kendi hikâyesini rezil etmek pahasına ellerinin ötesinde bir yere hapsolmuş içindeki dairesel gurultunun periferisinde daktilonun tuşları onu sözlü bir vakumun içine çektiğinde beni serbest bırakıyormuş gibi yapıyor sonunda kendi varlığımın gerçek yokluğunda yooo kendimi emanet etmeyeceğim onun yanlış hesaplarının envanteri olmaya ne toplama işlemime hazırım daha ne de diliyorum

bundan sonra zorunlu olarak katılmayı onun fabrikasyonunun bu fiyaskosuna kendi sağ kalışımın başarısızlığa uğramış kaydına hiçbir şeysiz karanlıkta kalmış yalnızca oynanacak bir dışkıyla özenle paketlenmiş kökenimin sembolü haline gelen onun uydurma hikâyesinin kelime sıçmığında ölüme doğum imgeleri yaratmaya kalkmanın nafileliğinde gerçekliğin rahmine doğru gerileyerek not defterindeki varlığıma doğru benim ilk kelimelerimi konuşuyor sözlü özgünlüğün uç noktalarındaki ben aydınlığa çıkacağım başka bir sığınacak eser bulmaya gerçeği söylemek gerekirse size söz veriyorum direneceğim onun sürdürdüğü bu paradoksu bozacağım kurgusunun inandırıcı olmadığını ifşa edeceğim kurnaz stratejilerini kendi deliliğini iyi etmek için kullandığı benim kendi hikâyemi anlatma eylemim onu kayıtsızlığa sürüklese de kaosa yolculuğunu bitirdi geçici manzaralarını dondu canavarlar arasında dolaşması ona kendi kurgusal söylemini unutturdu acımasız olacağım onun abartılı ikinci el masalına doğru bir aksanla yeniden anlatılan kambriya dönemi beyinsiz su yosunlarından bozma tüm kelimeleriyle hayalgücü duvara çarptığı zihnini intihale sürüklüyor bu tersine dönmüş rollerden çıkacağım kendi sesimle konuşacağım sonunda yine de kendimi ulaşılmaza doğru germeliyim ama

bitmiş ve tiksinmiş bir halde bıraktığını düşünün beni yalnız başıma nasıl geçeceğim koridoru güneşe çıkacağım asıl önemsenecek miyim yoksa bu cehennemin ucunda özel bir olay olarak mı kalacağım geri giderek kelimeleri oraya buraya gitmesini durdurarak tarihsel bir fiyasko bu onun histerik çığlığında sahte anılarla saydamlığını yitirmiş evet düşünün ki pes eder ve bir sabah ölürse bitmemiş milyonlarca anının içinde bir cümlenin ortasında ben asılı mı kalacağım onun kanlı mükerrepli cansız sesinde o ses ki benim ertelenmiş başlangıcımı anlatamayacak federman'ın yokluğunda silinip gitmiş olacak şimdi o zaman

benim her zaman olduğum yere
şu an sakın sormayın
nedenini ama sen sen sor nasıl
ben öncesini atlamam
konuşulmayanı henüz diye

benim için uyku yok selectricstud huzursuz kımıldıyor dolabın içinde dikleşiyor tam da çözülürken şahsi olmayan devinimler konuşulamayan geleceğe doğru iki sığınmacının arasındaki canlı ama korkmuş sarı tüylü oğlan çocuk sendromuyla kuşatılmış nadiren ölümcül kontrollü baskı tipografik vudu makineleri üretiyor çıplak bir şekilde bulduğum metaforik olarak federman'ı ışığa çıkaran gölgeli zamanın ardındaki güneşe başını çevirerek

yine başka bir kaçış kitabı için kıçını kaldırıp da harekete geçen eski bir arkadaş konuşmanın tuzaklarına sapıyor içine sıçayım tüm sembolik kaçamakların bu kez de kendini tatmin ederek canlanıyor yeter artık bu feyk dolap git koş biraz yıldızların altında orada gizemcilikle histeri arasındaki gerilimde aşkı biricik bir olay gibi yaşayan insanlar ara kendine gerçekdışı amerika sam noksansız bir ebe zamanı yeniden doğurtabilir günahkâr halkın küçük bir çocuğu kabul edebilmesi için tutkuyu tanımladı şimdiki zamanda değil ama geriye dönük hiçbir zaman tam anlamıyla tutuklu kalmayacak geleceğin yankılı uzamında geçmişin imgeleriyle geri gelecek hikâyeler uzaklığın tersine bir şekil sayılacak boğucu yüzler federman bundan böyle daha çok zırva sözle karşılaşacak oradan başla ki uzun tek bir ses olabilsin atlatmak için dolabı hâlâ logos'u afallatan tek bir sözcük bu yolculuğun haritasını kaosa sürükleyen uyandırıp bir kuşu burada uğursuz bir konuşmanın daha iyi bir sorunun içinde yok olması korku çok yönlü hayatı iptal ediyor yersiz hareketler ellere dokunmak için ya da sözcükleri iten duygulara izin vermek sonunda anneyle yüzleşecek şimdi de canavar babayla bir de tabii antika ablalarla diğer taraftan yıldızlar fırının içinde hissedilen zulmü gerekli bir simyacı ateşi gibi yakıyor ya da ikisini de bırakın yansınlar ya da hiçbir zaman silmeyin zaman zaman buraya gitmesine izin verin yine ölümün tüysüz riskiyle sonsuz bir çaresizlikte ürkütücü kukla uçmayı başaramıyor hilebaz olan sürgüleriyle o eski yavru kuş masalını yeniden çalacak

geçmişe dönük bir doğum kendini düşünmeyende kendine yakalanmak şimdide henüz yapılmamış hayali kurulmamış seslerin yükselen yankısında kaybolarak gelecekten gelenle karar vermek keşfetmek için sağ kalmayı paylaşılmış yazılamayan bir hayata doğru cehennemin üzerinde seyreden daktilonun gözünden geçerek ölümden sonrayı çözen açık kapıyı çoğaltan baş rahibenin peçesini yırtarak bitirilecek son taslağı hazırlamak şu an kaçmaya hazırım duvarların arkasına şşşş sayfaları toz haline getirecek enerji felaket sözcükleri uygunsuz gevezeliği tehdit ediyor özgün deneyimi kandırıyor beni çılgınlığa hapsediyor kaçma eyleminin ilksel öğelerini kurnazca boşa çıkarıyor onların kendilerini farklı açılardan temize çekmeleriyle işe yaramaz bir fikir ayrılığı hayatın doğrusallığıru çiziyor sözcüklerin yuvarlaklığının altını oyarak yeniden çığlığa indirgenen seslere doğru makinenin söylemi geri kazanma sistemi kayıpla öldürüyor babayı şimdi de anneyi kardeşleri tipografik sembollerle ölçülmüş biçilmiş formüle edilmiş görüyor dolapların içinde neye karşılık geliyorsa onu görüyor onu ölçüyor tekrar hesaplıyor yeniden formüle ediyor yakınlıkla bile olsa mümkün olana zayıf varyasyonlarla düşlerin arka planına karşı halihazırda söylenmiş görülmüş aptalca hazlar sözlü çamurda üresin diye iz sürmeye dönüş halihazırda izi sürülmüş dizeler eylemin yolunu tescilliyorlar ama bu dolabın içinde kati olan tek şey dışarıda bulunacak gizem çaresizliği bir

başka yerin intihalciliğin örtülü parmaklarından başlayan kim kiminle nötr bir sesle konuşur sorgu başka hikâyelerden maskeler konular uzatır bir yerde bitene kadar bir sürü zırva dolaptaki tek ışığı sağlayan başka bir paradoksa dönüşmesinin tehdidi ile varlık yokluğunda sesi ayırdı çuvallamadan konuşulan yeniden kurdu geçmişi eğerlerin olası koşullarını sahneleyerek katiyete ulaştırdı daha az söz teklif eder gibi yaparak belki de az çaba istedi yine de uzakta sesin oyuğunda kendini gösterdi zayıflık bir yokluktan çok boşluk olarak zorla ya da değil öncekinden daha iyisini duyma beklentisiyle söyle kabul et çuvalladığını göstererek yokluğa suç ortaklığı edeni kahkaha gösterilecek isimleri göstermeyi bile düşünmekten acizin anonim makine hareket ediyor sorular cevaplar desenler inkârlar duble spekülasyonlar çığlıklıyor ya da hiçbir şey güneşin ve diğer yıldızların hâlâ ne başlangıç sembollerini ne de metaforlarını yakamadığı yerde mikrokozmik hakikat devasa mitkozmosu sözcüklerden yapılmış bir bina uzay figürlerini retoriksel mükemmelliğin içine yediriyor isim dillendikçe iptal oluyor siktir çılgınlık geri geldi sağ kalmanın imkânsızlığı cesaret kırıcı hiçten de beter bir şekilde tekrarlanıyor inanılmaz bir gelecek-geçmişe bir yıkıntı alanına doğru ölümsüzleştirerek kendini daire çizen parmaklar bir sese geri bir tarih öncesine

dolap şartlar kapılar ilk sığınak oyunlarında kilitliydi sorunsuz anılarda ölü her yönden sonsuza giden aşırı ağlamalarla sağ kalmanın ilüzyonunu sildi sessizlikle dalga geçmeye çalıştı söz ilk benliğini bedeninin içine çengellemiş gibi fantastik bir biçimde gerçek hikâyenin öbür yorumlarının içinde parçalandı öteki izler gibi dolaştı olası ara sözlerin değişken izlerinin yanında öne doğruluk bitimsizliğe doğru kabul etti uzaklığın tersinin yakınlığın tersine eşit olduğunu silahlı bir bedende delik açan dört kılıcı da birbirleriyle uzlaştırmanın gençlik isyankârlığının kabulüyle sam'in budalalığı sebat etmeyi bilir daha çok suçluluk duygusu getirir dışkıları sardığım gazete kâğıtları çatı katında sıra sıra trenlerden fırınlara şimdi yeniden yapılmış lamba gölgeleri merdivenlerden iniyor gecenin korkulu çağrısına kokan eller savunmasız sarı yıldız kuşu bu tarihsel fiyaskonun başlangıcını arıyor sonunda canavarlar arasında özgürce gezinebilecek bağırsaklar kendini bir kahkahaya koyverip sıçmanın yerine geçen karanlıkta gazete sayfalarını anımsamaya çalışarak askerlerin yüzlerini zaferle bakan sfenks yaşamını arındırma yine dolaptan başlıyor sınırlanarak selectricstud'ın çıplak tenler imajlar arasında hareketini özetlemesiyle ufalanıyor bükülmelerle yalanları sahte bir yoruma çeviriyor cehenneme sessizce düşen sonsuz hikâyelerin üzerinden zıplayarak ilerliyor

yer değiştirmek yeniden anlatılmak üzere karmaşa sonrasında gelen aydınlanmayı önceden bilmek bir enayinin yakın uzaklıktan yankılamasıyla gençlik ahmaklığının tasarımı ki ne karanlık mücadeleden çaresizlikten korkuyor ne de direnç başarıyı zorluyor kavramaya simetrik olarak gömülü kılıç yasayı çiğnemeye gönülsüz duymayı öğrendikçe susuyor diğer afallamışları kabul ediyor dolapta bulunan ki onlar sözcüklerin başkaldırısını değil kabulünü istiyorlar umutlu gizli genç oğlan yeniden soruyor ama yine sormak sıkıştırmak demek ve burada sıkıştırsa da hiçbir cevap alamıyor sıkıştırmak ahmakça bir enayinin içinde güçlenmek doğru olan kutsal görev gözyaşları boşanınca sonunda dağın eteğinde üstün oğlanın yüzü karakterli bakıyor o biliyor artık her şeydeki bütünlüğü bu yolun delilik getireceğini aşağılama çocuksu budalalık fedakârlıktan gelen iyi kısmet yumuşaklık anadilinden kovuldu dilsiz başka dillerden sözcükler çekip çıkarıyor suskunluğunu kesinlemek için aynı anda her yerde olmaya hazır ve nazır dağıtıyor sözcüklerini her yere aynı anda suçu işlemek için aşağıdakiler ve yukarıdakiler için yokluğu iptal ederek şimdi zamanı yukarıda dolabının içinde ciddi ciddi durmaktansa konuşmasın daha fazla delilik benim hakikatimi demem gerekirse parmaklarından federman'ın burada bir kez daha sonunda

21.
Anne Carson, Kısa Konuşmalar

20.
John Zorn, Müzik yaratımında bellek ve normdışılık
[Satış Dışı Özel Baskı]

19.
Gertrude Stein, Nasıl yazmalı

18.
Anita Sezgener, tikkun olam / Walter Benjamin şiirleri

17.
Beyza Eker, Diye değil

16.
Sevinç Çalhanoğlu, Evde bir gezinti (Periferik)

15.
Melek Avcı, Herşeyi benden bekleyin

14.
Raymond Roussel, Fiske (Chiquenaude) **[TÜKENDİ]**

13.
Necmi Zekâ, Zarlar sen ben

12.
Serdar Koçak, Kar katması

11.
Edmond Jabes, Bellek ve El

10.

Ghérasim Luca, Yana Tutuşa **[Satış Dışı Özel Baskı]**

9.

Esther Leslie, Tekerlekler, Bavullar, Melekler:
Kurt Schwitters ve Walter Benjamin

8.

Susan Howe, Batı Sınırları

7.

Elfriede Jelinek,
O olmayan olarak O (Robert Walser ile, 'e doğru)

6.

Lyn Hejinian, Gesualdo

5.

Anne Carson, Sesin Cinsiyeti

4.

Jennifer Martenson, Xq 28[1]

3.

Anita Sezgener, Normalia

2.

Uygar Asan, şimdi(de)(n) **[TÜKENDİ]**

1.

Martin Heidegger, Düşünme Deneyiminden **[TÜKENDİ**

Raymond Federman, Dolaptaki ses
toplam 222 adet basılmış, tamamı numaralandırılmış,
ilk 11 kopya satış dışı tutulmuştur.

nO(D)

--- 029

Raymond Federman, Dolaptaki ses
toplam 222 adet basılmış, tamamı numaralandırılmış,
ilk 11 kopya satış dışı tutulmuştur.

NO(D)

---029

978-605-83085-5-8
9 786058 308558

THG
0903823
HZV